

תת"ע 3480/02/17 - מדינת ישראל נגד אברהם לוי

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 3480-02-17 מדינת ישראל נ' לוי
בפני כבוד השופט ארנון איתן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אברהם לוי

הנאשם

הכרעת דין

1. על פי כתב האישום ביום 5.1.16 בצומת פת בירושלים, עצר הנאשם רכב נושא לוחית רישוי 35-742-13 (להלן: "הרכב"), באופן שיש בו משום הפרעה לתנועה. בהתאם יוחסה לו עבירה בניגוד לסעיף 171(1) לתקנות התעבורה.
2. במסגרת תשובתו לאישום כפר הנאשם בביצוע העבירה וטען, כי בבעלותו פיצרייה הממוקמת בצומת, ובאותו היום ובעת שהגיע למקום דלקה נורית אזהרה ברכב, ובנסיבות אלו נאלץ להיכנס לעסק זאת כדי להביא מים לצינון כל הרכב. הנאשם הוסיף וטען, כי בכל מקרה לא ביצע עבירה, שעה שהתמרור והסימון במקום שונה, ולא הייתה כל מניעה במועד בו ביצע את העבירה לחנות באופן בו חנה.
3. במסגרת ראיות התביעה העיד מר שחר אשר מתנדב במשטרת ישראל (להלן: "המתנדב") בהתאם לדו"ח שכתב. (הוגש במסגרת חקירה נגדית של הנאשם וסומן ת' 1). על פיו המדובר בצומת המועדת לפורענות והוא הבחין כי כלי הרכב נעול ועומד באלכסון ומהווה הפרעה לכלי רכב שבאו מכיוון רחוב הנשיא ונאלצו לעקוף אותו כדי להיכנס לנתיב הישר. במסגרת חקירתו הנגדית לנאשם אישר העד כי הוא יודע שבוצעו שינויי תמרור ושינויים נוספים במקום. לאישוש טענתו הציג הנאשם לעד תמונה של ניידת החונה במועד אחר בדיוק באופן בו חנה, וכן תצלום מהעת האחרונה. במענה לשאלות בית המשפט אישר העד, כי הנאשם חנה באלכסון אולם לא ידע לומר אם היו כל רכב נוספים מצדו של הרכב.
4. במסגרת פרשת הגנה העיד הנאשם והגיש תצלומים שסומנו נ' 1 ו- נ' 2. הנאשם ציין, כי עקב עומס בעסק שבבעלותו הגיע לסייע לעובדים באותו היום. הנאשם הוסיף, כי באותו היום אף דלקה נורית האזהרה ברכב ובעת שהגיע לצומת הרכב החל להתחמם. הנאשם ציין, כי בדרך כלל הוא חונה ברחוב ניקנור הסמוך, אך הפעם ובנסיבות שתוארו חנה באלכסון בסמוך לעסק. הנאשם הדגיש, כי בכל מקרה

עמוד 1

אין מניעה לחנות כך, ולאישוש טענתו צירף תצלומים בהם נראים כלי רכב חונים באותו המקום ובאופן בו חנה. יתר על כן הנאשם צירף תצלום המאשש את הטענה לפיה לאחר הסדרת המקום, והתקנת מדחנים, כלי הרכב חונים גם כן באלכסון. במסגרת חקירתו הנגדית, ציין הנאשם הוסיף, כי גם בעת ביצוע העבירה חנו כלי הרכב באותו האופן.

5. דין והכרעה:

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו. ראשית יש לציין, כי הדו"ח שנכתב על ידי המתנדב הינו דל בפרטים ומציין אך, כי הנאשם חנה באלכסון באופן שהיווה הפרעה לתנועה, במקום לחנות בתחום מגרש החנייה. בבית המשפט הוסיף המתנדב פרטים נוספים שאינם מוזכרים בדו"ח. אדגיש, כי סלע המחלוקת בין הצדדים, מתייחסת לאופן בו יצר כלי הרכב הפרעה לתנועה במקום, שהרי אין חולק, כי החנה את רכבו במקום בניצב ובאלכסון לכביש. בנסיבות אלו היה מצופה מהמתנדב לפרט את אותם פרטים עליהם עמד בעדותו.

6. יש להוסיף, כי עסקינן באירוע שהתרחש בחודש ינואר 2016, ומתן העדות בבית המשפט נמסרה בחלוף כמעט שנתיים ימים. בנסיבות אלו וכשעל הפרק דו"ח דל בפרטים, ישנו קושי רב לקבל את אותם פרטים חדשים שהובאו במסגרת הדיון בבית המשפט.

7. לכך יש להוסיף את העובדה, כי יחד עם המתנדב נכח במקום שוטר נוסף. בענייננו המדובר בעבירה של הפרעה לתנועה, ולא ברור מדוע אין בחומר הראייתי התייחסות מצדו של השוטר לעבירה שבוצעה.

8. מנגד עדותו של הנאשם הייתה ברורה, עקבית והותירה עליו רושם חיובי. הנאשם תיאר את נסיבות המקרה וציין, כי מעבר לתקלה ברכב שחייבה אותו להעמיד את כלי הרכב מהר ככל הניתן, לא הייתה מניעה לחנות במקום באופן בו חנה. הנאשם אף צירף תצלומים בהם נראים כלי רכב לרבות ניידת משטרה חונים באותו אופן. יתר על כן, עיון בנ/2 מלמד כי המקום הוסדר בינתיים וכלי הרכב חונים במקום, באופן בו חנה הנאשם.

9. בנסיבות אלו וכשעל הפרק ממילא גרסה יחידה ודלה עליה מבוסס האישום, ומנגד עדות נאשם סדורה המגובה במסמכים מאמתים, החלטתי לזכותו מהמיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ג חשוון תשע"ח, 02 נובמבר 2017, במעמד הצדדים